

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 510

din 20.09.2023

Dosar nr.: 677/2022

Petiția nr.: 6555/21.09.2022

Petentă: . . .

Obiect: mesaj cu un posibil caracter discriminatoriu la adresa petentei și a femeilor, postat de partea reclamată pe un forum de dezbateri de pe rețeaua de socializare Facebook (devenită X), mesaj preluat ulterior de presa online, respectiv portalul www.clujust.ro și www.stiripesurse.ro.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentei

1. .

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. În ziua de 17 septembrie 2022, partea reclamată a publicat pe un forum de discuții de pe rețeaua de socializare Facebook (devenită X) următorul mesaj: „Zilelele astea sunt în concediu în Sin City și nu pot să mă întreb: dacă o colegă judecător ale cărei hotărâri rămân definitive, naște un copil, iar pe certificatul de naștere la numele tatălui înscrie “NATURAL”, deoarece nu știe care coleg a lăsat-o “grea”, înseamnă că mai are colega buna reputație sau nu? Bunica mea ar fi răspuns fără să stea pe gânduri, dar s-a prăpădit demult!”.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Prin adresa nr. 5287/28.07.2022 s-a realizat citarea părților pentru data de 15.11.2022. (fila 21- 22 la dosar). La audieri părțile nu s-au prezentat.

6. Prin adresa nr. 8375/18.11.2022 s-a transmis petentei punctul de vedere depus de către reclamat (fila 84 la dosar).

7. Procedură legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei - judecător la Curtea de Apel Craiova

8. Petenta, judecător la Curtea de Apel Craiova, sesizează faptul că în ziua de 17 septembrie 2022, partea reclamată a publicat pe un forum de discuții de pe rețeaua de socializare Facebook (devenită X) următorul mesaj: „Zilelele astea sunt în concediu în Sin City și nu pot să mă întreb: dacă o colegă judecător ale cărui hotărâri rămân definitive, naște un copil, iar pe certificatul de naștere la numele tatălui înscrie “NATURAL”, deoarece nu știe care coleg a lăsat-o “grea”, înseamnă că mai are colega buna reputație sau nu? Bunica mea ar fi răspuns fără să stea pe gânduri, dar s-a prăpădit demult!”.

9. Postarea a fost vizualizată de foarte multe persoane, unele dintre acestea au făcut capturi de ecran. Una dintre capturile de ecran a fost predată jurnaliștilor care au publicat articolele de mai jos: <https://www.clujjust.ro/un-procuror-intreaba-public-daca-o-colega-care-a-nascut-si-nu-a-trecut-numele-tatalui-mai-are-buna-reputatie/>

https://www.stiripesurse.ro/justice-leaks-cand-cedo-nu-inseamna-nimic-pentru-magistrati-comentarii-incalificabile-pe-forumul_2560720.html?bclid=lwAR1czxHhmSjfNROeUZixfT2Jirqxwh3JXKf8zSdR_s2I0dqAn07QliD-B0c

10. Petenta apreciază că sunt incidente dispozițiile art. 2 alin. 5 din O.G. nr. 137/2000. Urmare a mesajului de pe rețeaua de socializare, respectiv a articolelor de presă prin care s-a preluat mesajul, petenta susține că s-a creat o atmosferă ostilă, degradantă, umilitoare la adresa persoanei sale și a oricărei femei care naște un copil și îl crește singur, respectiv la adresa acestor copii. Fapta de hărțuire s-a creat pe criteriul de gen și de situație familială/stare civilă, și privește atât copiii din familii monoparentale, cât și părintele din astfel de familii.

11. Petenta susține că partea reclamată a transmis mesajul astfel încât persoana ei să poată fi identificată în mediul profesional, oferind detalii legate de funcția și gradul de magistrat, prin urmare mulți colegi au făcut legătura între mesaj și petentă.

12. Petenta invocă discriminarea între copilul născut din căsătorie, a cărui paternitate este prezumată de lege a fi soțul mamei, respectiv copiii născuți din afara căsătoriei unde paternitatea se asumă sau nu.

13. Solicită constatarea faptei de discriminare și aplicarea unei amenzi în cuantum ridicat raportat la pericolul social al faptei.

14. În anexă a depus comentariile de la postarea reclamatului. (filele 1-19 din dosar)

15. Prin adresa nr. 3731 din data de 17.05.2023 s-a solicitat un punct de vedere de la Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la aspectele sesizate în petiție. Prin adresa nr. 4516 din data de 19.06.2023, Consiliul Superior al Magistraturii a comunicat un punct de vedere în care se precizează faptul că, pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară se află dosarul nr. 1/P/2023 privind acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva reclamatului, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria , cercetat sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 271 alin (1) lit.a din Legea nr. 303/2022, având termen de judecată la data de 30.08.2023. Această acțiune disciplinară vizează printre altele și faptele descrise în petiție.

Sușinerile părții reclamate

.. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria

16. Prin adresa nr. 7744 din 31 10.2022 (fila 25 – 83 la dosar), reclamatul prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria a invocat excepția lipsei calității procesuale a petentei

potrivit dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Ordinul C.N.C.D. nr. 144/2008 privind procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

17. Reclamatul precizează că în cursul anului 2022, în calitate de procuror, a candidat pentru funcția de membru în Consiliul Superior al Magistraturii, pentru locul destinat reprezentării parchetelor de pe lângă judecătorii, ocazie cu care a purtat numeroase discuții cu profesioniști ai dreptului, colegi procurori și judecători vizând examenul de admitere în profesie, structura acestui examen, structura interviului, discuțiile vizând inclusiv aspectele ce țin de întrebările de etică ce le sunt adresate candidaților. Cu această ocazie a dezbătut situații considerate a fi necesare pentru a fi prezentate cu ocazia probei interviului de admitere în magistratură, situații ipotetice cu privire la care nu a stabilit un corespondent în viața reală.

18. În cursul lunii septembrie 2022, pe un grup de discuții închis, format numai din magistrați, grup din care face parte inclusiv petenta, a formulat întrebarea care face obiectul dosarului, având în vedere prima speță dintr-un set de 4 spețe de etică pe care le-a postat inclusiv pe pagina sa de facebook: „1. O doamnă judecător ale cărei hotărâri rămân definitive întreține în aceeași perioadă relații cu doi domni, Primus (procuror) și Secundus (judecător), rezultând un minor. Primus și Secundus sunt în acest timp în relații de căsătorie cu alte femei, motiv pentru care copilul colegei are înscris pe certificatul de naștere la rubrica "tata" mențiunea NATURAL. Doamna judecător, care este instanța de control judiciar atât pentru Primus, cât și pentru Secundus, îi prezintă în mod neadevărat lui Primus faptul ca este tatăl copilului, motiv pentru care acesta divorțează și decide să contribuie la creșterea copilului. Se ocupă de creșterea și educarea copilului vreme de 2 ani, după care doamna judecător îi învederează că nu el este adevăratul tata! In speranța ca Secundus va recunoște copilul, doamna judecător îl ajută pe acesta în diverse moduri, unul dintre moduri fiind prin intervenția la șeful lui Secundus. La un anumit moment, în proceduri democratice doamna se revanșează față de șeful lui Secundus intervenind activ pentru înlăturarea oponentilor, dar se implică la fel de activ în alte proceduri pentru a se asigura că îl poate ajuta în viitor și pe Primus, în ipoteza în care Secundus nu va contribui la creșterea copilului.

19. Întrebări:

- îndeplinește doamna judecător condiția bunei reputații ?
- faptul că face intervenții la șeful lui Secundus se poate răsfrânge în activitatea profesională?
- cum s-ar putea interpreta atitudinea doamnei judecător de a nu-i permite lui Primus să aibă legături personale cu minorul pe care l-a crescut vreme de doi ani?
- ar putea afecta prestigiul profesiei faptul că în perioada asta doamna judecător ar fi soluționat dosarele lui Primus ori Secundus?

2. O doamnă procuror ocupând o funcție de conducere are relații intime cu un bărbat căsătorit, relațiile consumându-se chiar în biroul de la locul de muncă. Pentru ca acesta nu vrea sa divorțeze și să se căsătorească cu doamna procuror, ea are un moment de slăbiciune, iar la o petrecere consumă alcool foarte mult și sare îmbrăcată în piscină, fapt ce atrage oprobriul celorlalți. Doamna procuror își găsește un suport în persoana unui sef mai mare și încearcă sa îi pună la punct pe adversari căutând o poziție mai bună in sistem și uzează de relația cu șeful.

Întrebări: care credeți că ar trebui să fie rezolvarea problemei?

3. Un domn procuror se află într-o relație de concubinaj cu o doamnă judecător. În paralel, dezvoltă o altă relație cu o terță persoană cu care ulterior se căsătorește, părăsind-o pe doamna judecător pe care o amăgise cu promisiuni de căsătorie. În perioada concubinajului ascuns cu terța persoană, domnul procuror soluționează dosare ale tatălui terței, de o manieră favorabilă acestuia. La câteva luni de la căsătoria domnului procuror cu terța persoană, șeful mamei terței persoane, căruia mama terței îi datora întreaga sa carieră, este pus în situația de a-i fi soluționată o cerere de liberare condiționată de către fosta concubină a colegului;

Întrebări:

- ar trebui să se abțină doamna judecător de la soluționarea unei astfel de cereri?
- a procedat corect domnul procuror soluționând dosare favorabil tatălui terței femei în momentul în care avea o relație de concubinaj public cu doamna judecător?
- 4. Un domn procuror cere unei polițiste să îi trimită prin aplicații de telefon poze nud. În același timp îi împrumută sume de bani colegului său de birou. Pentru că nu își poate achita datoriile, colegul său trebuie să îl ajute pe procuror în demersurile sale. Care credeți că ar trebui să fie rezolvarea situației?"

20. Reclamatul susține faptul că întrebarea adresată viza situația în care ar exista între judecători colegi, relații de concubinaj ținute, cu intenție, ascunse, în ciuda faptului că din aceste relații rezultă copii, iar partenerii ar putea recurge la nestabilirea paternității unui copil tocmai pentru a ascunde această relație de concubinaj și ar încălca regimul incompatibilităților. **Atât** Codul de procedură penală **cât și** Codul de procedură civilă **reglementează instituția** abținerii de la judecarea unor cauze în ipoteza în care există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată. **Totodată, codurile stabilesc că** nu pot face parte din același complet de judecată judecătorii care sunt soți, rude sau afini între ei până la gradul al IV-lea inclusiv, ori se află într-o altă situație dintre cele prevăzute la art. 177 din Codul penal. **Articolul 177 Cod penal prevede la alineatul 1 litera c)** că prin membru de familie se înțelege „...persoane care au stabilit relații asemănătoare acelor dintre soți sau dintre părinți și copii în cazul în care conviețuiesc.” Ascunderea unui caz de incompatibilitate poate fi analizată din mai multe puncte de vedere printre care ar enumera următoarele: din punct de vedere disciplinar apreciază că o astfel de situație ar putea atrage răspunderea disciplinară a celui care ascunde situația, din punct de vedere procedural ar constitui motiv de formulare a unor cereri de recuzare, iar în condițiile pronunțării unor hotărâri definitive ar putea constitui motiv de contestație în anulare. Opinează că o astfel de situație ar comporta o discuție și din punct de vedere al dreptului penal în condițiile art. 301 Cod penal.

21. Buna reputație este o condiție prevăzută de lege pentru exercitarea funcției de magistrat. Art. 14 din Legea nr. 303/2004 prevede: „(1) Admiterea la Institutul Național al Magistraturii se face cu respectarea principiilor transparenței și egalității, exclusiv pe bază de concurs.

(2) Poate fi admisă la Institutul Național al Magistraturii persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;
- este licențiată în drept;

- nu are antecedente penale sau cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;
- cunoaște limba română;"

22. În analiza criticilor de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 187/17.03.2021, referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, 18, 27, 43 și art. 67 din Legea privind unele măsuri temporare referitoare la concursurile de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și la concursul de admitere în magistratură, precum și a legii în ansamblul său, **Curtea Constituțională a României a reținut la paragraful 58 următoarele:** *La verificarea condiției bune reputații sunt avute în vedere fapte pentru care s-au aplicat candidaților sancțiuni de drept penal, sancțiuni cu caracter administrativ, contravenționale sau disciplinare ori pentru care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei". În cuprinsul paragrafului 67 CCR reține faptul că buna reputație reprezintă un concept juridic și nu unul eminent moral.*

23. Susține faptul că, în contextul în care mesajul era postat de către acesta în mediul online, într-un grup închis, format numai din magistrați și viza situația ipotetică a colegilor care ascund aceste relații de concubinaj, nu înțelege motivul pentru care petenta consideră că au fost discriminate prin această postare grupul de persoane format din: „femeile care au născut copii cu privire la care paternitatea nu este legal stabilită” ori „faptul că s-a creat discriminare din perspectiva copilului, între copii născuți din căsătorie sau cu privire la care tatăl își asumă paternitatea și copii născuți în afara căsătoriei cu privire la care paternitatea nu este asumată”. Mesajul postat poate genera, în prezenta situație, cel mult o discuție între profesioniștii ai dreptului referitoare la prioritatea aplicării prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului, respectiv o confruntare între **art. 8 CEDO** care reglementează dreptul la viață privată (*protejând dreptul oricărei persoane de a decide cu privire la paternitatea copilului său*) și **art. 6 CEDO** care reglementează dreptul la un proces echitabil (*care dă dreptul oricărei persoane de a avea parte în proces de un complet format de judecători imparțiali între care nu există relații similare celor de căsătorie*).

24. Optând pentru a deveni magistrat, persoana își asumă renunțarea la anumite beneficii precum și îngrădirea anumitor drepturi, care ar putea afecta aparența de imparțialitate. Nu numai profesia de magistrat este supusă unor restricții în privința drepturilor și libertăților ci și alte profesii cum ar fi profesiile de militar ori polițist, preoți, etc, asumate de către cei care le practică la intrarea în profesie.

25. Aspecte ce țin de buna reputație a magistraților au făcut obiectul interpretării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Convenției, chiar în cauza *Ozpinar împotriva Turciei*, unde Curtea notează faptul că îndatoririle de ordin deontologic ale unui magistrat pot influența viața privată, în cazul în care magistratul, prin comportament - chiar din viața privată - aduce atingere imaginii sau reputației instituției judiciare.

26. „Libertatea e semnul de noblețe al omului, dar, ca orice noblețe, ea implică responsabilități. Exercițiul libertății fără sentimentul responsabilității, înseamnă condamnarea ei” (Aznavorian, Hurmuz, Excelența legii, Ed. Semne 2007, pag. 68).

27. Reclamatul menționează totodată că după ce a postat acest mesaj petenta a postat pe același forum de discuții între magistrați un mesaj pe care reclamatul l-a apreciat ca fiind calomnios la adresa sa și cu privire la care a sesizat Inspekția Judiciară.

28. Totodată, a solicitat Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii în exercitarea funcțiilor ce îi revin să îi admită cererea de apărare a reputației.

29. Învederează Consiliului faptul că potrivit exigențelor art. 20 alin.(6) din O.G. nr. 137/2000, petenta avea obligația de a proba faptul conex din care rezultă presupunerea existenței unei discriminări, indicând art. 72 din Ordinul nr. 144/2018, art. 2 din O.G. nr. 137/2000 care face referire la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una din categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

30. Reclamatul susține că faptele sesizate nu reprezintă discriminare nici conform art. 6 alin.5 litera c din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați: „o diferență de tratament bazată pe o caracteristică de sex când, datorită naturii activităților profesionale specifice avute în vedere sau a cadrului în care acestea se desfășoară, constituie o cerință profesională autentică și determinantă atât timp cât obiectivul e legitim și cerința proporțională”.

31. De asemenea, cu privire la pretinsele discriminări, consider faptul că, conduita ireproșabilă cerută unui judecător privește activitatea din instanță și pe cea din afara ei. Conduita personală a unui judecător poate influența încrederea în întreg sistemul de justiție. Exercitarea funcției de judecător este o datorie către comunitate. Iar modul de deservire a acesteia trebuie să fie marcat de profesionalism. **Standardele de la Bangalore** recomandă un anumit tip de comportament pentru magistrat valabil atât în exercitarea funcției judiciare, cât și în afara acesteia. Standardele sunt înalte și ele corespund profesiei nobile pe care o are judecătorul, puterii acordate care este de neegalat. Promovând și păstrând aceste standarde de conduită, magistrații înșiși contribuie la întărirea încrederii populației în justiție, ceea ce asigură o independență continuă a sistemului de justiție și o autoritate a acestuia de nestrămutat.

32. Standardele de la Bangalore- Privind Conduita Judiciară

Judecătorul va evita încălcarea regulilor de bună cuviință sau aparența lipsei acesteia în toate activitățile sale de judecător.

4.2 Aflându-se permanent în vizorul public, judecătorul trebuie să accepte, în mod liber și de bunăvoie, anumite restricții personale care ar părea o povară cetățeanului de rând. În particular judecătorul trebuie să aibă o conduită care să fie conformă cu demnitatea funcției de magistate.

4.3 Judecătorul, în relațiile sale personale cu alți profesioniști ai dreptului care își desfășoară activitatea în mod regulat în instanța sa, va evita situațiile care ar putea da naștere, în mod rezonabil, suspiciunilor sau care ar putea crea aparența de favorizare sau părtinire.

4.4 Judecătorul nu va participa la soluționarea unei cauze în care un membru al familiei sale reprezintă o parte la proces sau are vreo legătură oarecare cu procesul.

4.8 Judecătorul nu va permite ca relațiile sale de familie, sociale sau alte asemenea să influențeze în mod neadecvat conduita și deciziile sale ca judecător.

33. De asemenea, subliniază faptul că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, judecătorul are un interes personal în cauză pune la îndoială imparțialitatea sa (Langborger împotriva Suediei, pct. 35; Gautrin și alții împotriva Franței, pct. 59). Legăturile profesionale sau personale între un judecător și o parte în cauză sau apărătorul său pot ridica, de asemenea, probleme de imparțialitate [Pescador Valero împotriva Spaniei, pct. 27; Tocono și Profesorii Prometeiști împotriva Moldovei, pct. 31; Micallef împotriva Maltei (MC), pct. 102; Wettstein împotriva Elveției, pct. 47]. Chiar și factorii indirecti pot fi luați în considerare (Petur Thor Sigurdsson împotriva Islandei, pct. 45).

34. Având în vedere toate argumentele expuse, solicită Colegiului director al CNCD să dispună constatarea inexistenței pretinselor fapte de discriminare enunțate în cuprinsul petiției introduse de către petentă.

35. Atașează prezentului punct de vedere copie de pe sesizarea pe care a adresat-o Inspecției Judiciare privind posibila săvârșire de către petentă de abateri disciplinare și copie a cererii de apărare a reputației adresată Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

V. Cadrul legal aplicabil

36. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - **Statul român**

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - **Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni**

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - **Egalitatea în drepturi**

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Art. 29 - **Libertatea conștiinței**

„(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv

prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.

(6) *Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.*”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

„(1) *Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.*

(2) *Cenzura de orice fel este interzisă.*

(3) *Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.*

(4) *Nici o publicație nu poate fi suprimată.*

(5) *Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.*

(6) *Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.*

(7) *Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.*

(8) *Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.*”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2

(1) „*În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

(8) „*Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.*”

Art. 15.

„*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de*

persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

1. *„Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.*

2. *Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”*

Recomandarea de politică generală ECRI nr. 15 privind combaterea discursului de ură

Părțile relevante din Recomandarea privind politica generală nr. 15 privind combaterea urii, adoptată de Comisia Europeană împotriva rasismului și intoleranței (ECRI) la 8 decembrie 2015, conțin următorul text:

„Având în vedere că discursul de incitare la ură trebuie înțeles în sensul prezentei recomandări de politică generală ca advocacy, promovare sau incitare, sub orice formă, a denigrării, a urii sau a defăimării unei persoane sau a unui grup de persoane, precum și orice hărțuire, insultă, stereotipuri negative, stigmatizare sau amenințare cu privire la o astfel de persoană sau grup de persoane, precum și justificarea tuturor tipurilor de exprimare anterioare, pe motiv de "rasă", origine națională, religie, apartenență.”

Națiunile Unite

Dispozițiile relevante ale Pactului internațional din 1966 privind drepturile civile și politice (ICCPR) prevăd

Articolul 19

„1. Orice persoană are dreptul să-și exprime opiniile fără să intervină.

2. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept include libertatea de a căuta, de a primi și de a transmite informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, pe cale orală, scrisă sau tipărită, sub formă de artă, sau prin orice alt mijloc de comunicare la alegerea sa.

3. Exercitarea drepturilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol poartă cu sine sarcini și responsabilități speciale. Prin urmare, aceasta poate fi supusă anumitor restricții, însă acestea nu pot fi decât prevăzute de lege și sunt necesare:

(a) pentru respectarea drepturilor sau a reputației altora;

(b) pentru protecția securității naționale sau a ordinii publice (ordre public) sau a sănătății publice sau a moralității.”

VI. Motivarea în fapt și drept

Pe fond

37. În fapt, Colegiul director reține că la data de 17 septembrie 2022, partea reclamată a publicat pe un forum de discuții de pe rețeaua de socializare Facebook (devenită X) următorul mesaj: *„Zilelele astea sunt în concediu în Sin City și nu pot să mă întreb: dacă o colegă judecător ale cărui hotărâri rămân definitive, naște un copil, iar pe certificatul de naștere la numele tatălui înscrie „NATURAL”, deoarece nu știe care coleg a lăsat-o „grea”, înseamnă că mai are colega buna reputație sau nu? Bunica mea ar fi răspuns fără să stea pe gânduri, dar s-a prăpădit demult!”*

38. Părțile din prezenta plângere au calitatea de magistrat, petenta este judecător, partea reclamată este procuror.

39. Consiliul este chemat să se pronunțe dacă mesajul, obiect al plângerii, depășește limitele libertății de exprimare și aduce atingere demnității umane a petentei, pe criteriu de gen, de stare civilă, tipul de familie (monoparentală, respectiv copil al cărui paternitate este stabilită/asumată sau nu, în funcție de situația în care copilul este din căsătorie, sau din afara căsătoriei.

40. Consiliul urmează să respingă excepția lipsei de interes a petentei invocată de către partea reclamată, sub motivul că în mesajul în speță nu a dat numele judecătoarei în cauză. Consiliul constată că din contextul în care a fost emis mesajul rezultă faptul că petentul s-a referit la partea reclamată, judecătoare. Astfel, mesajul a fost emis în contextul încheierii alegerilor în CSM, a campaniei ce a precedat aceste alegeri, și după ce partea reclamată în calitate de judecător a desființat o hotărâre de primă instanță într-o speță în care petentul era procuror de caz. Aceste evenimente erau cunoscute de magistrați, de altfel, și în comentariile la mesajul postat persoanele au indicat că știu la cine se referă partea reclamată. De exemplu, în comentariul numitei ... (fila 2-3 din dosar) se arată că *“Nu, stimată coleg, nu ți-ai luat hate, ai fost pus la punct pentru misoginism și mitocănie, așa că nu te mai victimiza degeaba. Nu ne-am născut ieri, știm perfect la cine te refereai și în ce context. Dar acum ți-ai dat arama pe față, oamenii au văzut cine ești și ai realizat post factum că ar putea să dăuneze imaginii în campania pentru CSM. Aruncatul cu noroi în alții sub pretextul punerii în discuție a unei spețe de etică și deontologie ne spune tot ce avem nevoie să știm despre etica și deontologia ta.”*

41. În prezenta speță, Consiliul este chemat să se pronunțe asupra existenței unei fapte de discriminare, prin încălcarea demnității umane a petentei, a familiilor monoparentale în care părintele este femeia, a copiilor din afara căsătoriei a căror paternitate nu a fost asumată sau stabilită prin orice formă.

Principiile avute în vedere la stabilirea încălcării dreptului la demnitate, prin depășirea limitelor libertății de exprimare

42. În analiza libertății de exprimare este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a instanțelor naționale. Astfel, potrivit CEDO, conform art. 10 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, libertatea de exprimare constituie unul

dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile de bază pentru progresul acesteia și pentru împlinirea fiecărei persoane. În limitele alin. 2 din art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare se aplică nu numai „informațiilor” sau care sunt primite favorabil sau considerate inofensive sau ca o chestiune de indiferență, ci și celor care jignesc, șochează sau deranjează; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului larg, fără de care nu există „societate democratică”.

43. 24. Potrivit art. 10 alin. (2) libertatea de exprimare nu este un drept absolut, acesta face obiectul unor excepții, care trebuie interpretate strict, iar necesitatea oricăror restricții trebuie stabilită convingător (a se vedea Stoll împotriva Elveției [GC], nr. 69698 / 01, § 101, CEDO 2007 - V).

44. 25. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

să urmărească un scop legitim, unul sau mai multe dintre obiectivele legitime enumerate în al doilea paragraf al art. 10,

să fie necesară într-o societate democratică și

să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801, a se vedea, de exemplu, Steel și alții împotriva Regatului Unit, 23 septembrie 1998, § 89, Rapoarte 1998 - VII).

45. Testul „necesității într-o societate democratică” impune CNCD să stabilească dacă ingerința reclamată corespunde unei „nevoi sociale presante”. Potrivit CEDO, statele contractante au o anumită marjă de apreciere în evaluarea existenței unei astfel de nevoi, dar merge mână în mână cu supravegherea europeană, cuprinzând atât legislația, cât și deciziile care o aplică, chiar și cele pronunțate de o instanță independentă (a se vedea, printre multe alte autorități (Perna împotriva Italiei [GC], nr. 48898/99, 39, CEDO 2003-V; Association Ekin împotriva Franței, nr. 39288/98, § 56, CEDO 2001-VIII; și Cumpănă și Mazăre împotriva României [GC], nr. 33348/96, § 88, CEDO 2004- XI).

46. La evaluarea proporționalității interferenței, natura și severitatea pedepsei impuse se numără printre factorii care trebuie luați în considerare (a se vedea Ceylan împotriva Turciei [GC], nr. 23556/94, § 37, CEDO 1999 - IV Tammer împotriva Estoniei, nr. 41205/98, § 69, CEDO 2001-I și Skalka împotriva Poloniei, nr. 43425/98, § 38, 27 mai 2003).

Aplicarea principiilor de mai sus în prezenta cauză

Ingerința să fie prevăzută de lege

47. Prima cerință, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000, republicată potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile** deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

48. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane și a dreptului la viața intimă, familială și privată a petentei, a familiilor monoparentale în care părintele este femeia, a copiilor din afara căsătoriei a căror paternitate nu a fost asumată sau stabilită prin orice formă.

49. Scopul legitim urmărește protecția persoanelor fizice, respectiv a unei categorii sociale femei, mame din familii monoparentale cu copii a căror paternitate nu este asumată sau stabilită, categorie expusă unor prejudecăți și stereotipuri în societate.

50. Protecția demnității umane a unei categorii sociale femei, mame din familii monoparentale cu copii a căror paternitate nu este asumată sau stabilită, categorie expusă unor prejudecăți și stereotipuri în societate constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, mesajul, obiect al prezentei petiții, trebuie să întrunească următoarele elemente:

un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul vârstei,

or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup raportat la criteriul vârstei – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

51. Consiliul analizează a doua teză din art. 15 din O.G. 137/2000, dacă mesajul se califică sau nu ca fiind un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup raportat la criteriul vârstei.

52. Constatăm că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

Necesitatea ingerinței

53. Rămâne a fi stabilit dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

54. În acest demers, analizăm dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase”, a unei „nevoi sociale presante” („pressing social need”).

55. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, **iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei „nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

56. În scopul de a determina dacă respectivele declarații, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de**

partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul mesajului, locul în care a fost transmis mesajul, persoana, funcția autorului mesajului.

57. Prin urmare, problema în fața Colegiului **implică cântărirea intereselor contradictorii ale exercitării a două libertăți fundamentale:** dreptul reclamatului de a transmite publicului opiniile sale despre principiile ce țin de integritatea și imparțialitatea magistraților, pe de o parte, și dreptul persoanelor vizatate direct sau indirect prin mesaj la dreptul la demnitate umană și viața intimă, familială și privată.

Obiectivul urmărit de partea reclamată

58. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de un subiect de interes public ori a urmărit și/sau a vizat atingerea demnității umane a unei persoane sau unui grup de persoane (vezi Jersild c. Danemarca) ?. În acest sens, Colegiul director nu analizează **intenția de a discrimina a părții reclamate**, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

59. În speță, partea reclamată invocă faptul că prin mesajul, obiect al plângerii, a urmărit să transmită opinii legate de standardele privind conduita judiciară, conduita magistraților. Colegiul director constată că, partea reclamată, în calitate sa de magistrat, are dreptul să disemineze opinii legate de standardele privind conduita magistraților, aspecte ce constituie un subiect de interes public pentru societate și pentru cei care practică profesia de magistrat.

60. În procesul de diseminare a opiniilor de interes public, partea reclamată, la rândul său, are obligația de a respecta standardele de etică și conduită a magistraților.

61. Colegiul director analizează dacă mesajul diseminat în public de partea reclamată are și un conținut care se circumscripte în încălcarea demnității umane a petentei și a categoriilor sociale vizate. Alături de diseminarea unui subiect de interes public, petentul a **urmărit sau vizat (intenție sau culpă) și atingerea/încălcarea demnității umane și a dreptului la viața intimă, familială și privată a petentei, a familiilor monoparentale în care părintele este femeia, a copiilor din afara căsătoriei, a căror paternitate nu a fost asumată sau stabilită prin orice formă?**

62. La aceasă întrebare vom ajunge la o concluzie analizând conținutul mesajului și persoana, funcția autorului mesajului și funcția petentei.

Contextul în care s-a transmis mesajul

63. Mesajul a fost transmis la data de 17 septembrie 2022, pe grupul

64. În ziua de 17 septembrie 2022, partea reclamată a publicat mesajul pe un grup numit "Forumul Magistraților" de pe rețeaua de socializare Facebook (devenită între timp rețeau X).

65. Mesajul a fost emis în contextul în care au avut loc alegeri pentru Consiliul Superior al Magistraturii, competiție la care a participat și partea reclamată. În campania pentru alegerile în CSM, petentul a mai pus în dezbatere subiectul bunei reputații și a integrității magistraților, prin spețe calificate de acesta ipotetice. Constatăm, că și în spețele calificate ca fiind ipotetice, partea reclamată, în marea majoritate a cazurilor pune în dezbatere buna reputație și integritatea a magistraților femei, ca urmare a unor aspecte ce rezultă din viața intimă, familială a acestora.

66. Acest subiect este pus în dezbatere într-o societate în care viața intimă, privată și de familie a femeilor este judecată în mod diferit de cea a bărbaților. Prejudecățile și stereotipurile față de femei sunt o constantă în societatea din România.

67. Un alt element de context constituie faptul că, mesajul a fost emis după ce într-un proces în care petenta a fost în completul de judecată, iar partea reclamată a fost procuror de caz, instanța a dispus o soluție contrară susținerilor parchetului. Acest element de context a fost redat public de către petentă. Aceste elemente de context sunt cunoscute de magistrați.

Conținutul mesajului

68. Raportat la **conținutul mesajului**, constatăm că partea reclamată a **urmărit** să-și exprime punctul de vedere cu privire la buna reputație a unei femei magistrat, colegă a părții reclamate, a cărei hotărâri rămân definitive.

69. Colegiul director reține că la data de 17 septembrie 2022, partea reclamată a publicat pe un forum de discuții de pe rețeaua de socializare Facebook (devenită X) următorul mesaj:

70. „Zilelele astea sunt în concediu în Sin City și nu pot să mă întreb: dacă o colegă judecător ale cărei hotărâri rămân definitive, naște un copil, iar pe certificatul de naștere la numele tatălui înscrie “NATURAL”, deoarece nu știe care coleg a lăsat-o “grea”, înseamnă că mai are colega buna reputație sau nu? Bunica mea ar fi răspuns fără să stea pe gânduri, dar s-a prăpădit demult!”

71. Exprimarea părții reclamate nu se caracterizează prin moderație sau reținere, și nici prin griă pentru modalitatea în care un magistrat alege să-și exprime opiniile proprii cu privire la un subiect de interes public. Cuvintele : “nu știe cine a lăsat-o “grea” nu se caracterizează prin griă pentru modalitatea de a își exprima opiniile un magistrat, și nici prin reținere sau moderație.

72. Partea reclamată lansează acuzații fără probe, stigmatizând o femeie aflată în funcția de magistrat pentru că a ales să nască și să crească un copil într-o familie monoparentală, fără stabilirea paternității copilului. Prin aluzie la Sin City, partea reclamată face o aluzie la situația familială colegei judecător pe care o califică indirect ca fiind un păcat.

73. Din conținutul mesajului, fapta poate fi încadrată și la hărțuire, potrivit art. 2 alin. (5) din O.G. 137/2000. Heinz Leyman numește aceste fapte ca fiind **MOBBING**, acțiuni de desconsiderare a victimei în rândul colegilor prin emiterea unor zvonuri, bârfe despre ea și despre viața ei particulare.

74. Conținutul mesajului vizează crearea unei atmosfere ostilă, degradantă, umilitoare la adresa petentei, a mamelor care sunt într-o familie monoparentală, și au calitatea de magistrat. Prin atmosfera ostilă, degradantă, umilitoare s-a adus atingere demnității umane și a dreptului la viața intimă, familială și privată a petentei, a familiilor monoparentale în care părintele este femeia, a copiilor din afara căsătoriei, a căror paternitate nu a fost asumată sau stabilită prin orice formă.

75. Partea reclamată, în calitate de magistrat are instrumente legale pentru a sesiza situații de conflict de interese (instituția recuzării sau a sesizării CSM). O astfel de

exprimare, pe o rețea de socializare, pe un forum în care sunt prezenți, în special magistrați, constituie o faptă circumscrisă în art. 15 și art. 2 alin. (5) din O.G. 137/2000.

76. În contextul **dreptului de a nu fi spus discriminării** și sub acest din urmă aspect, corelativ unui tratament injust, ostil, umilitor sau degradant, trebuie reținut elementul de apreciere al criteriului de la care, un comportament reprobabil are a fi calificat ca ostil, injust până la tratament degradant, astfel cum au statuat instanțele de contencios european, fosta Comisie pentru Drepturile Omului și Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest element de apreciere este unul variabil, în funcție de circumstanțele cauzei și de efectele aplicării lui, în raport cu sexul, vârsta, starea de sănătate a victimei și alte asemenea elemente referitoare la situația victimei.

77. După cum a spus fosta Comisie, expresia „tratamente degradante” are în vedere atingeri grave ale demnității umane, astfel că o măsură care este de natură să coboare statutul social al unei persoane, situația sau reputația ei, poate fi considerată a constitui un asemenea tratament, dacă ea atinge „un anumit grad de gravitate”.(Comisia Europeană pentru Drepturile Omului, 14 decembrie 1973, *Asiatiques d’Afrique Orientale c. Royaume-Uni*, DR nr.78-B, p.55; a se vedea, printre altele, Irlanda împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, Decizia din 18 ianuarie 1978, Seria A nr. 25, pag. 65, paragraful 162).

78. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, **tratamentul a fost calificat ca fiind "degradant"** dacă a **cauzat victimelor sentimente de teamă**, de neliniște și **de inferioritate, de natură a le umili și a le înjosi** (a se vedea, în acest sens, Kudla împotriva Poloniei [MC], Cererea nr. 30.210/96, paragraful 92, ECHR 2000-XI).

79. Pentru a decide dacă un anumit tratament este sau nu degradant în sensul art. 3 al Convenției, Curtea examinează dacă scopul aplicării lui este acela de a umili sau înjosi victima și dacă, prin efectele produse, a fost adusă o atingere personalității acesteia, într-o manieră incompatibilă cu art. 3 (a se vedea, în acest sens, Raninen împotriva Finlandei, Decizia din 16 decembrie 1997, Reports 1997-VIII, pag. 2.821-22, paragraful 55). Cu toate acestea, absența unui asemenea scop nu ar putea exclude într-o manieră definitivă constatarea unei încălcări a art. 3 (a se vedea, în acest sens, Peers împotriva Greciei, Cererea nr. 28.524/95, paragraful 74, CEDO 2001-III).

80. Or, în cazurile de încălcarea a demnității umane prin discriminare nu este relevantă existența unei intenții și nici a unei victime în concret.

Locul în care a fost transmis mesajul

81. Mesajul a fost transmis pe un grup al unei rețele de socializare, grup al cărui membri sunt, în principal magistrați. Partea reclamată a săvârșit fapta cu intenție indirectă, întrucât și-a exprimat opiniile în spațiul virtual, pe pagina rețelei de socializare Facebook (în prezent X), pe un grup de debateri, grup accesibil publicului și urmărită de presa de specialitate, acceptând posibilitatea ca opiniile sale să ajungă la cunoștința publică, și chiar dacă nu a urmărit să afecteze demnitatea umană a petentei, a familiilor monoparentale în care părintele este femeia, a copiilor din afara căsătoriei, a căror paternitate nu a fost asumată sau stabilită prin orice formă, a acceptat posibilitatea ca acest rezultat să se producă.

Persoana, funcția autorului mesajului

82. Persoana, funcția autorului mesajului, obiect al prezentei plângeri are o relevanță accentuată. Autorul mesajului este magistrat, procuror. Magistratul în orice societate are o poziție importantă, de formator de opinie în sens larg, reprezintă puterea judecătorească și exprimă încredere și moralitate.

83. Colegiul director constată că mesajul obiect al prezentei plângeri se impune a fi analizată și sub aspectul obligației de rezervă a magistraților, calitate pe care o are partea reclamată.

84. Astfel, prin Decizia nr. 327 din 18.10.2021, ÎCCJ “subliniază că statutul de magistrat nu o privează pe doamna judecător de dreptul la liberă exprimare, însă acest drept trebuie exercitat în limitele obligației de rezervă impusă magistraților tocmai în considerarea statutului lor. În caz contrar, s-ar încălca echilibrul just între dreptul fundamental al individului la respectarea libertății de exprimare, pe de o parte, și interesul legitim al unui stat democratic de a veghea ca funcția publică să se conformeze scopurilor enunțate în art. 10 paragraful 2 din Convenție, pe de altă parte.

85. Obligația de rezervă a magistraților presupune, prin însăși natura sa, moderație, reținere, iar în contextul factual al cauzei, grijă pentru modalitatea în care magistratul alege să-și exprime opiniile proprii privitoare la chestiuni care suscită un interes deosebit pentru opinia publică.”

Concluzii

86. Având în vedere conținutul, contextul, obiectivul urmărit de reclamat, rolul în societate a persoanei, autor al afirmațiilor, Colegiul director constată că se justifică necesitatea ingerinței statului în libertatea de exprimare.

87. 37. Faptele se încadrează în art. 15 și art. 2 alin. (5) din O.G. 137/2000, prin efectele sale mesajul a creat o atmosferă ostilă, degradantă și umilitoare prin care s-a adus atingere demnității umane și dreptului la viața intimă, familială și privată a petentei, a familiilor monoparentale în care părintele este femeia, a copiilor din afara căsătoriei, a căror paternitate nu a fost asumată sau stabilită prin orice formă.

88. La stabilirea cuantumului sancțiunii amenzii contravenționale, Colegiul director are în vedere următoarele: circumstanțe agravante: conținutul mesajului, calitatea, poziția socială a părții reclamate, răspândirea publică a mesajului.

89. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de către partea reclamată, conținutul declarațiilor, contextul în care a avut loc, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației, apreciem că, în speță, fapta sesizată constituie contravenție potrivit prevederilor art. 15 din O.G. 137/2000 și se justifică sancționarea cu amendă în cuantum de 10.000 lei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, potrivit art. 15 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (unanimitate de voturi);
2. Sancționarea reclamatului, .. cu amendă contravențională în cuantum de 10.000 lei, potrivit art. 2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. Nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare;
3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Partea reclamată, .., va achita amenda la Direcția de Impozite și Taxe a județului Olt, conform Ordonanței nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

MARIA MOȚA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RADU COSMIN SĂVULESCU – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Data redactării 28.09.2023
Redactat și motivat de F.V., P.C.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

